

med, at de paagældende Forældre slet ikke vilde af med dem. Jeg har set Tilfælde, hvor man har tilbudt at betale for dem for at faa dem anbragt paa saadanne Anstalter, men hvor Forældrene hellere have villet beholde deres Børn, og jeg er ogsaa vis paa, at de aandsvage i mange Henseender befindes sig meget bedre i deres Hjem ved at lege med deres Spødfende eller Dyr eller paa anden Maade. Jeg indrømmer, at i flere Henseender kan det for mange være et stort Fremskridt at komme paa en saadan Anstalt og blive behandlet paa en jærlig Maade, men at det skulde være Normen for en økonomisk Anbringelse og Underhold af de aandsvage, at de nødvendigvis skulle anbringes paa saadanne Anstalter, forekommer mig en Overdrivelse, og hvis man vilde føre alle enkelte humane Spørgsmaal igennem paa en saadan Maade, kommer man til at lide Skibbrud. Det ser f. Eks. overdentlig præsigt ud, at man paa en saadan Anstalt som Eberødgaard gør sig Umage for at have alt muligt, men hvor let kommer man dog ikke ogsaa der ind paa Arbejde, især da det er Staten, der betaler; det bliver jo som sagt til lyvende og sidst meget kostbart. Med den højtærede Formands Approbation skal jeg tillade mig at opløse nogle Vinter af den af mig omtalte Indberetning. Det hedder heri: „Eberødgaard har sit eget Gasværk og Bageri. Opvarmningen af alle Bærelser, Gange og Rum samt Røgningen o. s. v. sker ved Damp. Der paatænkes anlagt et Brøggeri, et Bindehuggeri, et Bæveri, et Skomagerværksted og en Sværtfabrik. Læderværten er opfundet af Plejefaberen paa den mandlige Arbejdsafdeling o. s. v.“ Det er jo alt sammen fortræffelig, men jeg tror, at man vil indrømme, at det er den Slags Ting, der føre overordentlig vidt, meget videre end man egentlig har tilsigtet. Naar derfor den højtærede Minister udtalte, at der allerede er en Standsning, og at man ikke behøver at være bange for ny Anstalter, fordi der allerede er en Standsning i Tilgangen fra Kommunerne Side, forekommer det mig rigtignot ogsaa, at det kan tydes saaledes, at Kommunerne finde, at f. Eks. 600 Kr. for alle saadanne Børn, eller 400 Kr. for nogle og 600 Kr. for andre er i Virkeligheden en ikke ringe Byrde at lægge over paa Kommunerne, hvis man forlanger, at alle aandsvage skulle forføres paa saadanne Anstalter, selv om Statskassen betaler Halvdelen. Jeg tillader mig derfor i Overensstemmelse med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling) at anbefale Maadehold i denne Retning, ligesom ogsaa i mange andre Ret-

ninger, hvor det gælder om Udgifter fra Statens Side.

J. Scavenius: Jeg har tilladt mig at bede om Ordet, fordi jeg paa enkelte Punkter er uenig med det ærede Finansudvalg og tror, det kan være rigtigt at fremkomme lige overfor Finansudvalgets Stilling paa disse Punkter med de Udtalelser, som nu følge, ligesom jeg ogsaa paa et Par Punkter stiller mig fra det Mindretal, som jeg ellers følger, og har i Sinde at stemme med Flertallet. Den højtærede Minister har foreslaaet Ministeriets Kontorhold forøget med en vis Sum, som dels skulde bruges til at betale Lovbæfalet Arbejde, nemlig det Arbejde, der er paalagt Ministeriet ved Lov af 1ste April 1891 angaaende Stolelærerens Bonus og dels for dermed at betale, hvad der fra Ministerens Side blev kaldt en Centralisering af Arbejdet ved Afattelser af Anmærkningerne til Finansloven. Jeg tror nu ikke, at de stærke Klager, der have lydt fra det ærede Udvalgs Side om Anmærkningerne paa Kultusministeriets Budget, have faa meget paa sig, jeg skal naturligvis indrømme, at der kan have været Fejl, som burde have været undgaaede, men i det hele og store tror jeg ikke, man har haft noget saa stort at klage over. I hvert Tilfælde har jeg dog nogen Tvivl, om det har været nødvendigt at forøge Ministeriets Kontorhold af denne Grund. Smidertid er nu Resultatet af det ærede Udvalgs Forslag med den Forklaring, Tilslutning eller, hvad man vil kalde det, som den højtærede Minister har givet det, blevet det, at den højtærede Minister faar den nødvendige Sum for at kunne faa dette Arbejde udført, saaledes som han ønsker det, Arbejdet med Udarbejdelsen af Finanslovens Anmærkninger. Derimod faar han ikke den anden Sum, som jeg omtalte, men da denne anden Sum er aldeles nødvendig, saa er det saamænd aldeles ligegyldigt, om den bevilges eller ej, thi den skal bruges i Genhold til Lov. Jeg tillader mig altsaa at gøre opmærksom paa, at den Beparelse, man har ment at opnaa ved at stryge de foreslaaede 1,400 Kr. til dette Arbejde, er rent illusorisk. I det hele tager forekommer det mig, at det meget ærede Finansudvalg paa flere Punkter i sin Betænkning og deriblandt paa et andet Punkt, som jeg nu skal omtale, paa dette Budget har en aldeles mærkelig Nærighed til det kalkulatoriske. Der er foreslaaet en Bevilling fra Ministeriets Side af 215,000 Kr. til aandsvages Uddannelse. Jeg tror nok, det var saa. Det har man ment, var for højt, man har ment, at det var for glubst